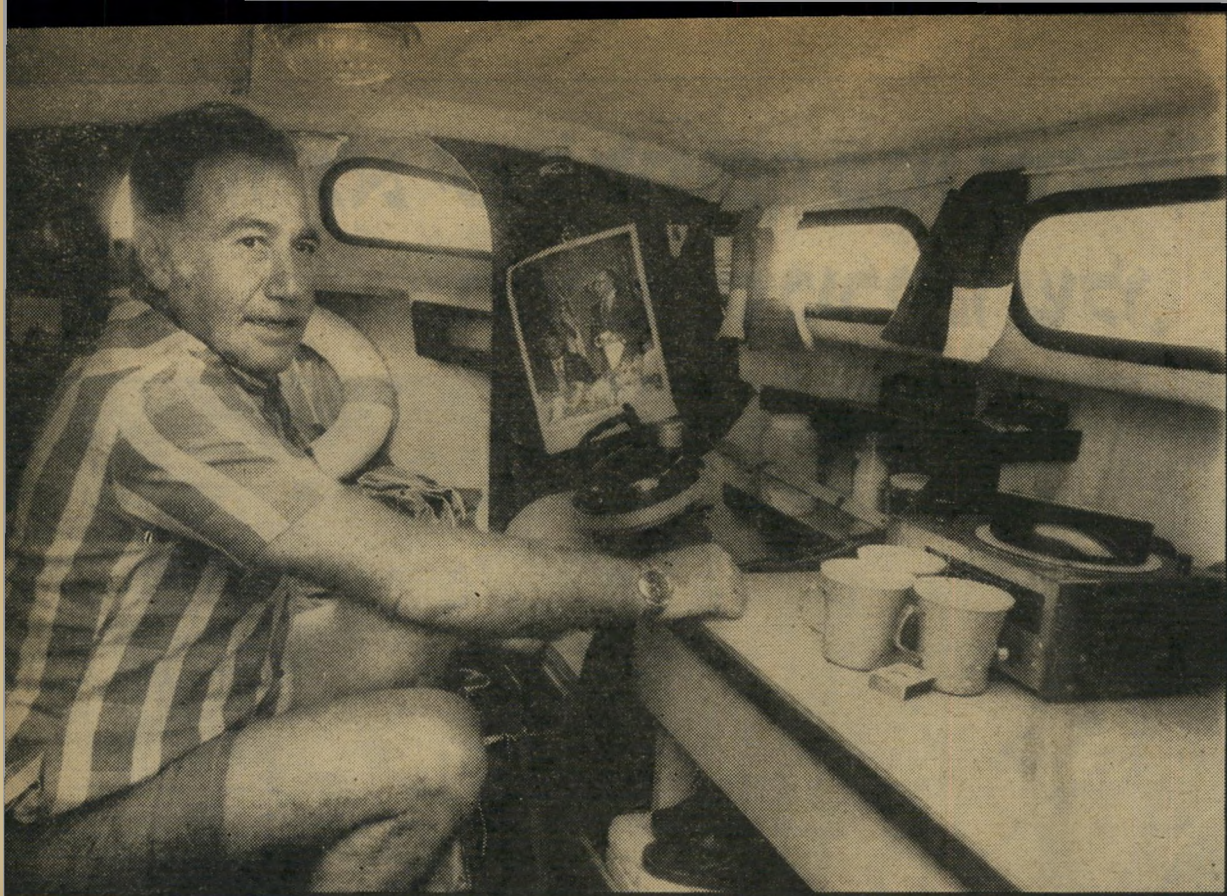

אביעזר גולן: בגין תלוי ביאכטה של הביוגראף

בגין וסאדאט מעל הגירוסקופ ביאכטה של אביעזר גולן

בירושלים, תלויה בקאבינה של היאכטה שלו. אם משעמם, אפשר לקפוץ למים ולשחות או להיגרר בכיף אחרי היאכטה בתוך גלגל-הצלה הקשור בחבל. „אם אשתי היתה אוהבת את הים, הייתי מוכר את הדירה שלנו ועובר לגור בספינה,“ אומר העיתונאי-סופר. זאת לא בדיחה. הוא באמת מתכוון לכך.

למשל להעלות מיפרש גדול מדי כדי להגביר את המהירות. הים תמיד מנצח. בכל מיקרה, רצוי לדעת לשחות... „ בים הוא מרגיש רגוע, מנותק מכל הבעיות ביבשה. רק מבגין הוא אינו מנותק גם בים. תמונתו של בגין, שצולמה בעת פגישתו עם סאדאט

הספר הימי של התנועה באיטליה. מירצו הופנה, בסופו של דבר, לפסים אחרים, אבל חלום הים לא נשכח. בנו היחיד, אמנון, הלך בהשפעת האב לבית-הספר לקצינים בעכו, אבל עם סיום הלימודים בחר לשנות כיוון. כיום, בגיל 29, הוא לומד מישפטים ועובד כדייל-אוויר דווקא.

העיתונאי-סופר אביעזר גולן (55) שהוא כיום הביוגראף הרשמי של ראש-הממשלה מנחם בגין, משוכנע שבזכות תחביבו, שיט, הוא הצליח להיפטר סופית מהתקפי-מיגרנה וסתם-כאבי

עם פתיחת חוף המארינה, לפני כחמש שנים, עבר גולן קורס שיט וניווט ורכש סירה קטנה, אותה המיר מאוחר יותר ביאכטה הנוכחית שלו.

היא רשומה במיסמכים כ„אילנה“, השם שנתן לה הבעלים הקודם. עשויה עץ מצופה בפיברגלאס, אורכה שמונה מטרים, רוחבה 2.70 ומשקלה 2.5 טון. אפשר לכוון אותה סתם „כלי-שיט“ או „סירה“, אבל זה מצלצל פחות טוב. בארצות-הברית יש צורך ב-15 מטר אורך, כדי להיקרא בשם המעורר אסוציאציות של זהר — יאכטה.

זה אומנם לא ספורט למיליונרים בלבד, אבל רצוי לא להיות עניים לגמרי. אביעזר גולן שילם תמורת „אילנה“ 130,000 לירות, ואחת לשנה הוא משלם 3200 לירות דמי-עגינה במארינה, 2500 לירות עבור הביטוח, ו-3000 לירות לאחזקה שוטפת, כולל תיקונים. בקיץ הוא יוצא להפלגות קצרות, שלוש עד ארבע פעמים בשבוע, ובחורף — כשמזג-האוויר מאפשר.

לעיתים מצטרפים חברים או בנים של חברים, וגם אמנון, כשיש לו זמן. אשתו של אביעזר, ציפורה, העובדת כפקידה במשרד עורכי-דין, לא מעיזה להתקרב ליאכטה. כמו רבים שגדלו בירושלים, גם היא לא יודעת לשחות ומפחדת מן המים.

המנוע מופעל רק ביציאה. אחר-כך מעלים את המיפרשים, והיאכטה ממשיכה במהירות ממוצעת של שמונה קילומטר בשעה, לפי כיוון הרוח.

בתא הקטן והקומפקטי דחוסות שלוש מיטות, פינת מיטבח ושירותים. יש אפילו וילונות ציבעוניים על הצהורים.

לעיתים מגיע אביעזר גולן לספינת-השלום, העוגנת אי-שם בים-התיכון, מול חוף „הילטון“, ואומר שלום לאיבי נתן, עימו הוא מיווד מאז הצטרף אליו להפלגה לפורט-סעיד. לפעמים הוא מרחיק לשוט עד עכו (15 שעות בכיוון אחד) ובפסח הוא מתכנן עם עוד שני חברים להגיע ללימסול, קפריסין (40 שעות בכיוון אחד).

סיפורים מסמרי-שיער של סערות מסוכנות בלבים אין לו. „אסור לעשות פרובוקציות לים,“ אומר גולן, „כמו

גולן מותח מיפרש

ראש. „שעתיים בים טובות יותר מכל תרופה,“ הוא מכריז תוך כדי התקנת מיפרשי היאכטה הקטנה שלו, העוגנת יחד עם עוד כמה מאות יאכטות, מכל הסוגים והגדלים, בחוף המארינה בתל-אביב.

את הים הוא אוהב לא מהיום. כילד בנה בעצמו האסקה, והיה נוהג לברוח מבית-הספר כדי לשוט. בגיל 15 הצטרף לבית-ר, בתקווה להגיע לבית-

„אילנה“ חוזרת לחוף בתום הפלגה